

[Birthe Rønn Hornbech]

pres, som vi ikke ønsker at den enkelte skal underkastes, så det må vi også afvise.

Vi synes, det er bedre, som sundhedsministeren også har gjort, at tage forskellige initiativer, som kan inspirere kommunerne til gennem folkeoplysning at få antallet af provokerende aborter reduceret.

Jeg ser, at sundhedsministeren er til stede, og vil gerne høre lidt nærmere om de initiativer, sundhedsministeren har taget i den anledning.

Vi må med disse bemærkninger afvise forslaget.

Pernille Frahm (SF):

Vi ser dette forslag som en stramning af reglerne, og det ønsker SF ikke; vi ønsker ikke de obligatoriske samråd. Som det er nu, er det et tilbud, og det er et udmærket tilbud, og netop det, at det er tilbud, gør, at respekten for samrådene måske bliver, som den bør være. Hvis det bliver en tvang, risikerer man, at respekten for disse samråd fuldstændig forsvinder. Vi vil altså gerne fastholde det som et tilbud.

At udvide samrådene med to personer med særlig etisk indsigt i de spørgsmål, aborter berører, kan vi heller ikke støtte. Det er et øget bureaukrati med de tvungne samråd, der vil betyde ca. 20.000 ekstra møder om året. En kvinde, der søger abort, må selv have lov til at afgøre, om hun har brug for etisk vejledning eller anden vejledning. Hun skal ikke påtvinges etiske samtaler med etiske eksperter, hvad det så er for noget.

Hensigten med forslaget, at mindske antallet af provokerede aborter, kunne man måske godt se positivt på, men vi mener, at man i stedet for skulle gøre mere ud af at undgå de uønskede svangerskaber ved en bedre oplysning om prævention. Vi burde måske i stedet afsætte flere midler til det.

Tom Behnke (FP):

Under det foregående punkt på dagsordenen diskuterede vi, hvorvidt det var rimeligt, at mennesker med en bestemt trosretning, og her var der tale om Jehovas Vidner, skulle tvinges til at aftjene værnepligt. Kristeligt Folkeparti var inde på, at man skulle have frihed til at have den holdning og den tro, man ønskede. Der er forskellige trosretninger, f.eks. den katolske og den protestantiske. Så vidt jeg ved, er

det kun i den katolske trosretning, at man direkte er imod aborter. Men det er jo muligt, at Dronningen en af de nærmeste dage modtager en anmodning om, at Kristeligt Folkeparti ændrer navn til Katolsk Folkeparti.

Dette lovforslag er et typisk etisk forslag, og derfor har Fremskridtspartiet efter nøje gennemgang af forslaget besluttet, at vores medlemmer stilles frit ved tredjebehandlingen.

Vi er ikke umiddelbart uenige i de ting, der står i lovforslaget. Men når det sammenholdes med eksisterende lovgivning, kan man jo tydeligt se, hvad der er forskellen, og hvad der er hensigten med forslaget her. I den eksisterende lovgivning er der langt større mulighed for at foretage en individuel vurdering. Med forslaget fra Kristeligt Folkeparti bliver det langt sværere at få foretaget en abort, uanset hvad årsagen er. Efter det foreliggende forslag skal man være i en situation, hvor det drejer sig om at redde menneskeliv, for at få lov til at få en abort efter 12. svangerskabsuge.

Fremskridtspartiet går ind for den størst mulige personlige frihed, og jeg kan derfor ikke være med til en så kraftig begrænsning af den personlige frihed. Med det fremsatte lovforslag vil staten få en langt større indflydelse over det enkelte menneske, og det kan jeg ikke være med til. I dette spørgsmål er det den enkelte kvinde i samråd med kvalificerede rådgivere, der helt frivilligt skal træffe sin afgørelse, og den adgang er bedst sikret i den gældende lovgivning. Jeg kan derfor ikke støtte forslaget fra Kristeligt Folkeparti, men det er muligt, at enkelte medlemmer af Fremskridtspartiet kan.

Til gengæld havde vi gerne set, at man havde indført en brugerbetaling på provokerede aborter for at undgå, at abort bruges som en slags prævention. Vi havde gerne set en ordning, hvorefter kun aborter foretaget af helbredsmæssige grunde var betalt af det offentlige; andre former for abort skal efter vores mening betales af den abortsøgende selv.

Jeg vil gerne stille et enkelt spørgsmål til de bemærkninger, der er knyttet til lovforslaget. I bemærkningerne til nr. 2, 3 og 4 står der i sidste afsnit:

»Da det kræver et større personligt kendskab til de enkelte menneskers forståelse for og indsigt i de følelsesmæssige problemer, der normalt kan opstå efter en abort, foreslås det, at amtsrådet udpeger disse medlemmer til samrådet.«